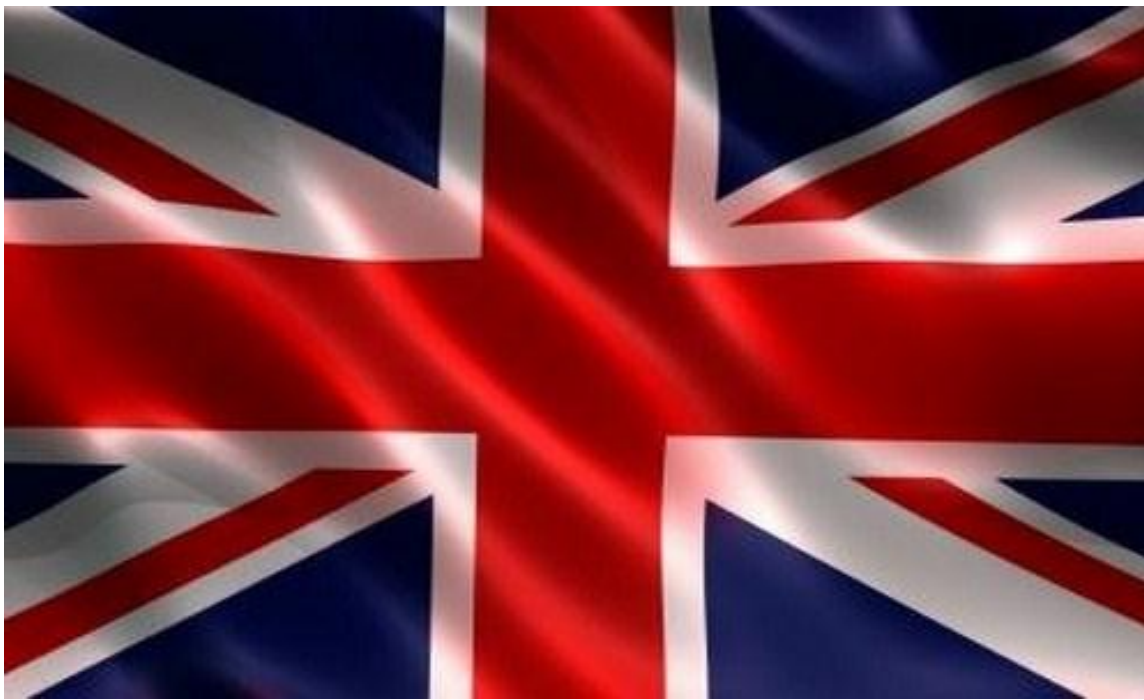

بسم الله الرحمن الرحيم

دولت شاهی انگلیس در تلاش است تا نتایج رفراندم برکسیت را مختل کند

(ترجمه)

بعد از مذاکرات طولیل‌المدت انگلیس با اتحادیه اروپا، بالاخره تریزومی نخست‌وزیر انگلیس هفته گذشته پیش‌نویس طرح ویژه‌ای خود را مربوط به خروج انگلیس از اتحادیه را ارائه نموده و مورد قبول شورای وزیران انگلیس واقع شد؛ اما بعد از یک روز از قبولی این طرح، استعفای تعدادی از وزراء اعلان و از طرفی وزرای دیگر در حال پافشاری بر از سرگیری مذاکرات با اتحادیه اروپا می‌باشند.

بنابر این، به نظر می‌رسید که مصوبه توافقنامه برای هیچ‌کس رضایت‌بخش نبوده است؛ به ویژه و با توجه به تناقضات اظهارات تریزومی، کاملاً واضح است که تریزومی روند برکسیت نرم را روی دست دارد؛ چیزیکه انگلیس را به بسیاری از قوانین اتحادیه اروپا ملزم ساخته و آن را تحت نظارت قوانین اتحادیه قرار می‌دهد، در حالی که از طرف دیگر انگلیس از سهم‌گیری در تصمیم‌گیری‌های اتحادیه کاملاً محروم می‌باشد. بوریس جانسون، یکی از اعضای ارشد کمیسیون خروج انگلیس از اتحادیه اروپا می‌گوید: «این توافقنامه انگلیس را در درجه دولت‌های تابع اتحادیه اروپا تنازل می‌دهد.»

با وجود این که انگلیس از لحاظ قانونی یک دولت شاهی دارای قانون اساسی می‌باشد، خود را به عنوان یک دولت دموکراتیک ارائه می‌دهد؛ دولتی که قوانین و حاکمیت در آن مطابق با اراده مردم ساخته می‌شود. اما واقعیت این است

که این دولت شاهی صرفاً برای تأمین منافع تعداد خاصی از اشرافیون بوده و تحت کنترل طبقه اشرافیونی که در رأس آن‌ها شاه قرار دارد، می‌باشد.

سیاست این نهاد انگلیسی این است که به عنوان بخشی از اتحادیه اروپا باشد تا بتواند در تصمیمات آن سهمی داشته باشد و در عین حال می‌خواهد که به نوعی از اتحادیه اروپا جدا و مستقل باشد تا بتواند در تصمیمات بادرانه‌ای خود مستقلانه عمل نماید. لذا این سیاست دوگانه می‌طلبد که این دولت شاهی هم به وسیله سیاسیون حامی عضویت اتحادیه اروپا و هم به وسیله سیاسیون حامی استقلال از اتحادیه اروپا تقویت شود؛ با حفظ یک تعادل ظریف بین این دو دسته از سیاسیون.

هدف واقعی از همه‌پرسی "خروج انگلیس از اتحادیه اروپا"، بدست آوردن نظر عموم نیست، بلکه هدف این است که به وسیله‌ای یک رأی‌دهی معماری شده از ادامه عضویت انگلیس در اتحادیه اروپا حمایت ساخته‌گی شود تا سیاسیون مخالف به شکل منطقی از وضع موجود کوتاه بیایند. از بدچانسی، دولت انگلیس در راه‌اندازی فراندوم، که استعفای نخست‌وزیر دیوید کامرون را دنبال داشت، به شدت مرتکب خطای فاحشی شد.

آنچه که انگلیس را بعد از این فاجعه مبهوت ساخته است، توجه کامل آن به خروج از اتحادیه اروپا می‌باشد؛ چیزی که اساسی‌ترین منبع نگرانی‌های انگلیس شده و برای بیرون‌رفت از این بحران آن را وادار به استخدام تمام مهارت‌ها و حيله‌گری‌هایش نموده است.

دلیل مذاکرات طولانی‌مدت با اتحادیه اروپا ناکارآمدی حکومت‌های انگلیسی نمی‌باشد، بلکه این نهاد انگلیسی نیاز به زمان دارد تا یک جو سیاسی لازم را برای تحمیل راه‌حل مورد نظر خود پیدا کند و می‌خواهد به مشارکت در اتحادیه اروپا به هر شکل ممکن، رسمی یا غیررسمی، ادامه دهد. بر اساس برنامه روی دست نخست‌وزیر، انگلیس آمادگی ادامه مشارکت عمیق خود را در اتحادیه اروپا دارد؛ حتی اگر کدام مشارکت رسمی در تصمیم‌گیری‌های اتحادیه نداشته باشد.

رخداد وضعیت مانند این در پیش‌چشمان ما، می‌بایست که درسی برای درک این که دموکراسی تنها نظریه خیالی بوده و در هیچ نقطه‌ای از جهان عملی نشده و هرگز قابل تطبیق نمی‌باشد، باشد. حتی در یونان قدیم، دموکراسی تنها محدود به سطح شهرستان‌ها بود و از حقوق شهروندی در آن تنها یک اقلیت کوچکی بیش برخوردار نبود؛ آن‌هم جمعیتی که اگر به آن اجازه داده می‌شد. علاوه بر این، دموکراسی با طبیعت انسان در تضاد قرار دارد؛ انسانی که مخلوقی می‌باشد که چاره‌ای جز زنده‌گی کردن مطابق قانون خالق خود ندارد.

اصرار انگلیس در حفظ هویت مستقل و نیرومند در برابر اتحادیه اروپا، حفظ توازن میان موقف مخالف و موافق آن در خصوص عضویت در اتحادیه اروپا را بیشتر به چالش مواجه می‌کند، در حالی که هرکشوری که عضویت اتحادیه اروپا را

دارد، با معضلاتی مانند این تا حدودی روبه‌رو است؛ چون مفهوم اتحادیهٔ اروپا در اساس خود نادرست بوده و کشورهای عضو آن هم‌زمان تلاش دارند تا از حاکمیت ملی خود محافظت کنند.

تنها راه صحیح برای متحد کردن کشورهای مختلف، اینست که هویت ملی آن‌ها از بین رفته ادغام یک رژیم واحد شوند. این همان طریقه‌ای است که اسلام برای وحدت امت اسلامی در نظر گرفته است، که عبارت از تشکیل یک دولت واحد بالای تمامی سرزمین‌های اسلامی تحت یک رهبری واحد برای همه مسلمانان، که به خواست الله سبحانه و تعالی جهان شاهد دوبارهٔ این وحدت واقعی به تأسیس خلافت راشدۀ برمنهج رسول الله صلی الله علیه وسلم خواهد بود؛ دولتی که انسان را از برده‌گی برای بشر نجات داده و آن را به درجه‌ای صعود می‌دهد که تنها فروتن و فرمان‌بردار بادار واقعی‌اش، حق سبحانه باشد و بس.

برگرفته از جریدهٔ الرایه

نویسنده: استاد فائق نجاح

28 ربیع الاول 1440 هـ.ق

5 دسمبر 2018 م